

Universul Literar

Calendar pe 1895

Ortodox

Duminecă 4 Iunie. — Păr. Mitrofan, patriarhul Constantinopolului.

Catolic

Duminecă 16 Iunie. — Renne. Soarele răsare 4.16; apune 7.45.

Povești de duminică

De ce am rămas flacău?

Am rămas flacău!.. Flacău tomatic, flacău unguresc...

Zic așa, pentru că pērul a început să mă cărunțească, picioarele să mă lase, mâinele să mă tremure și inima, — of!.. inima! — să nu mă mai ticie cu atâta foc ca altă dată...

Altă dată!.. Ce mult și ce puțin e d'atuncea!.. Când te gândești la ceea ce a fost odinioară, parcă ar fi erii și, cu toate astea, odinioară acesta e departe, foarte departe, zeci de ani d'atunci!..

Odinioară, de!.. Eram și eu, știți co-lea... June în floare, care credeam, ca ori și care, că, tot ce zboară se mănâncă...

A dracului mâncare nu e vorbă, că te satură pentru toată viața; ba încă îți mai și rămâne, ca să lași și moștenitorilor ceva, dacă... din fericire, ai moștenitori!

Și, fiind-că eu, din fericire, am unul și las moștenire pătania mea ca să'i fie de pildă în viață și să se ferească să nu pată și el ca mine.

**

Acum zece ani, — sunt zece ani bătuți pe muche, — mi-a abătut să mă însor!..

Ce mai treabă, nu e așa? Dar cui nu'i abate să se însoare și se'nsoră?

Da. Așa e... Dar uite că mie, unul, mi-a abătut să mă însor, dar nu m'am însurat...

De ce!.. De multe și mărunte... Înșă una a fost mai gogonată de cât toate celelalte... O să v'o spu, mai la vale, care... Până atunci, lăsați-mi, să vă spu că, pe vremea aia, eram foarte pretențios...

Da... Dori-am, pretindeam, voiam, — dacă aci mai încap și voie, — ca femeia mea să fie cum nu sunt toate femeile...

Adică, fără multă vorbă, vream ca nevasta mea să n'aibă nici un cusur. Ei, ia spuneți-mi, mă rog, unde puteți găsi d-voastră un asemenea giuvaer, o așa piatră nestimată?... Unde de!..

Nu'i așa că nicăeri?... Da! Nicăeri!..

Și, cu toate astea, uite eu, — eu, care vă vorbesc, — am găsit așa ceva, — sați poate că am avut orbul găinilor și mi s'a părut că am găsit!..

**

Da, am găsit o fată răpitoare... Frumoasă, cum numai în gând și-o poți închipui, delicată ca o fată de boer, bună și mihoasă ca un inger din cer...

Cum am văzut'o mi-a sfriit călcăile după ea... M'am amoretat la minut!..

— Ea sați nici una!.. mi-am zis eu.

Și dai ghes cu curtea pe lângă fată... Fata nu făcea mutre... Imi primia curtea cum se cade...

Și era ușor să'i fac curte, pentru că tata era bun prieten cu tatăl fetei... Așa că mai toată ziua eram la Norica, așa o chema pe fată...

Parcă văz ca acuzi cum ne zimbam, cum ne mâncam cu ochii, cum ne trimetam bezele pe furiș!.. Ce fericitii muritorii eram!..

Și tot așa până când, într'o zi, rămând singur cu ea în salon, o apuca de talie și o sărutat!..

Ei, da! Am sărutat'o... De ce vă strimbați?... Ce crimă mare e o sărutare!..

**

Norica s'a roșit, — cu adevărat sați de formă, — și a plecat ochii în jos...

— Dar ce faci? Ingană ea tremurând ca o turturică... Dacă ne vede cine-va! — N'avea grije că nu ne vede nimeni!..

— Înșă?... urmă ea căutând să se scape din brațele mele...

— Înșă te iubesc...

— Bine... bine... Dar lasă-mă!..

— Cum să te las... Nu te las de loc. Știi bine că te iubesc...

— Da, da; dar lasă-mă!..

Și Norica se zmuca iarăși!.. Dar eu o strănsei și mai tare la piept!..

Păru că se înciudează!.. Inchise ochii și zise cu tărie:

— Lasă-mă că țip!..

— N'o să faci asta.

— Te mușc!..

— Ai dinți prea delicați ca să faci așa ceva!..

— Te zgiri!..

— Îți voi săruta degetele!..

— Lasă-mă!.. Lasă-mă!

— Și se zbătea mereti!..

— Spune-mi că mă iubești și te las!..

— Lasă-mă!..

— Spune-mi că mă iubești!..

— Du-te la tata!..

— Cum?...!

— Și dacă ț'i-o da mâna mea!..

— Atunci?...!

Imi scăpă din mâini!..

Fugi!.. Și, ajungând pe pragul ușei, imi trimise o beza, zicând:

— Te voi iubi!..

Ce fericire!..

**

— *...a mers strună! Viitorul meu socru era un om foarte cum se cade... Se'nvoi îndată la unirea noastră, când tata îl ceară mâna Noricii pentru mine!..*

Ce zic eu se'nvoi?... Sări în sus de bucurie!.. Ba încă făcu tatii cinste cu două vișinate!.. Și ce vișinate, cu vanilie, nu alt-ceva!.. Am bătut și eu la logodnă, pentru că logodnă s'a și făcut peste o săptămână!..

Ne pregăteam acum de nuntă!.. În toate serile petreceam împreună!.. Adică la socru-meu acasă!.. Eu cu Norica sorbindu-ne cu ochii, tata și ta-său jucând pichet!..

Într'una din serile astea, — blestemată seară, — s'a întâmplat boclucul!..

Viitorul meu socru juca cu tata partida obișnuită de pichet la masa din mijlocul salonului!..

Ea și cu Norica stam la spatele socrului făcându-ne și noi obișnuita partidă de giugulele!..

De-odată, Norica începe să se strimbe!.. Am crezut, de o cam-dată că o apucă alte alea!..

Apoi, ochii i se închiseră fără voce, gura ei luă forma unei pâlnii, nasul i se strînse zbircindu-se și până să întreb eu:

— Ce ai?

Un strănutat puternic îi strimbă fălcile și!.. Cum să zic?...!

Ceva ca o ploae deasă căzu pe cărțile pe care socru-meu le ținea în mână, în formă de evantaliu!..

— Și eu și Norica am plecat ochii de rușine!..

Urechile imi vijiați ca și cum eu eram de vină și nu mi mai găsiam loc pe scaun!..

Auzii pe socru-meu zicând doar atât:

— Preastă educație!..

A doua zi, tata primi un revășel de la viitorul meu socru prin care îl anunța că ori-ce tratative între ei în privința copiilor, erau rupte!..

Și toate astea din pricina unui afurisit de strănutat, care nici ăla, barim nu era al meu!..

Eram să leșin de necaz!.. Noroc cu tata că mi-a dat pe la nas oțet de furnică să nu moară Mitică!..

Marion.

CARTEA VIETEI

Omul este o vioară. Numai când se rupe cea din urmă coardă rămâne o bucată de lemn.

**

Sunt oameni cari au coarne de taur ca să se apere; sunt alții cari n'au de cât coarne de melc.

**

Cochetăria nu este tot-d'a-una o meală; ea este câte odată o pavază.

**

Nu te mărita după un trândav: casa o să i se pară mereu neingrijită și nevasta neplăcută.

**

O femeie nenorocită este o floare în bătaia crivățului; stă multă vreme boboc și când să înflorească se vestejește.

**

Adesea virtutea soției cată să fie foarte mare, căci trebuie să fie de ajuns pentru două.

CARMEN SYLVA.
(Din cugetările unei regine).

ȘTIINȚA

(Otrăvirea lăcustelor. — Ascensiune aerostatică. — Exportațiunea sulfului în Japonia. — Mina cea mai septentrională din lume. — Păsărilele)

După cele din urmă cercetări făcute de serviciul entomologic al guvernământului din Simferopol (Crimeea), distrugerea în masă, anul acesta, în Taurida, a lăcustelor se datorește ivirii unei noi ciuperci, botezată de botanistii *Empusa grylli*.

Această ciupercă, care a fost observată deja în diferite regiuni ale Europei occidentale și în Rusia și în Crimeea, a cauzat, anul trecut, moarte lăcustelor din guvernămintele Voronje, Tamboff și Saratoff.

Această ciupercă bine făcătoare fiind-că scapă de învaziile devastatoare ale lăcustelor nu se dezvoltă de cât pe timpul ploios sați umed, adică tocmai în momentul în care aceste insecte au obiceiul de a face năvălirile lor.

* O ascensiune aerostatică a fost făcută într'un scop științific, acum câteva luni, la Viena, de către locotenentul Edm. Müller, însoțit de d. Chocoulsek, asistent la institutul meteorologic și de două fizicieni, d. Anton Lampa și d. dr. Trabert. Acest din urmă a publicat de curând în *Eine Ballonfahrt zu meteorologischen Zwecken*, un rezumat al acestei călătorii aeriane. Noi o reproducem aci:

Balonul plecat pe un vânt S. S. E. la 5 ore și 50 m. de la institutul aeronautic situat la Prater, a luat întâii o direcție V. N. V. apoi în urmă o direcție către N. și a trecut peste stațiile Mistelbach, Laa, Grussbach și se opri la Kalitz, în Moravia.

Balonul a fost semnalat la stația Grussbach la 6 ore și 30 m., parcursese el deci într'o oră o distanță de 75 kilometri, ceea ce dovedește că era sus un vânt mult mai tare de cât jos. Înălțimea maximă atinsă a fost de 1227 metri.

Dr. Trabert putu să facă, în timpul acestei ascensiuni, observațiuni de temperatură prin ajutorul unui termometru pus la nacelă. Din minut în minut s'a observat indicațiile termometrului.

* Sulful, pe care japonezii îl numesc *ivo* sați *guwo*, se găsește în mare cantitate în vecinătățile vulcanilor stinși sați în erupția care abundează în arhipelagul Nippon.

Aproape totalitatea acestui sulf provine dintr'o descompoziție de hydrogen sulfurat care se degaziază din *solfatare*.

Exportația acestui produs a augmen-

tat repede, de când Japonia și-a deschis porțile comerțului străin.

În 1868 (statisticile vamale nu s'au făcut înainte de această dată), exportatia sulfului a fost de 131 de tone. S'au mai înregistrat 20.274 tone pentru 1890; 21.108 tone pentru 1891 și 24.589 tone pentru 1892.

În Februarie 1893, erau 84 de mine în exploatare din care numai 13 produceau fie-care peste 1000 de tone de sulf pe an.

* Dacă credem pe confrății noștri din presa americană, mina cea mai septentrională din lume ar fi mina din Omalik, situată lângă riul Fish, la extremitatea nord-vestică a peninsulei Alaska, lângă baia Golovin. Acest punct se află la aproape 1600 kilometri la Nord-Vest de Sitka, la o latitudine nordică de 65° și o longitudine vestică de 164°.

Mineralul care se găsește în ea este galena conținând 75% plumb și care are 31 grame de argint la fie-care tonă. Bine înțeles, nimeni nu se poate gândi ca să exploateze această mină în timpul iernii; munca este făcută de o misiune specială de lucrători experți, cari vin, în fie-care primă vară, cu un vapor, și se întorc la începutul toamnei.

Cum această mină este afară de orice medii civilizate, trebuie să se aducă toate cele necesare.

* Privighetoarea când clocește are nevoie de 400 de insecte pe zi. Trebuie 156 de omizi pe zi unei ciocărlii care clocește.

Mierloiu este un mare distrugător al larvelor și al furnicilor.

Rândunica are un stomac în care se pot găsi 540 de insecte.

Cu sutele trebuie socotite omizile servite în fie care zi de rândunică, familiei sale.

Într'o odae un graur poate să prindă 600 de muște pe zi.

Vrabia prinde din zbor muște și viermi, ea mai omoară parazitii și numit *piral*.

Un *piral* mai puștelul în promite 115 ciorchine de strupă și un sur mai mult.

De prepelețe curățată o țarină cu grâu de toți parazitii.

La aceasta de sigur se vor găsi unii cari vor zice că aceste păsări mănâncă fructe și grăunțe pe lângă insecte.

Dar a distruge ființa care salvând o mie de boabe de grâu, sați de fructe, mănâncă una, ar fi cea mai fatală greșeală de calcul și cel mai culpabil din actele de ingratitude.

SAPIENS.

Ilustrația noastră

Tabloul de pe pag. 4—5 a numărului nostru de azi reprezintă pe Ștefan-cel-Mare, domnul Moldovei, în ultimele sale momente, adică pe patul morții.

Ștefan Vodă a domnit de la 1457 și până la 1504.

Iată cum a murit marele Voevod precum și testamentul lui politic:

La 2 Iulie 1504, într'o zi de Marți, în ceasul al 4-lea din zi, Ștefan-Vodă părăsi cu mare jale priveliștea lumii aceștia, surpat prin răboai, vârstă și podagră, după o domnie glorioasă de 47 ani și 3 luni. El fu înmormântat în mănăstirea Putna, cea zidită de dînsul. Fiind pe patul morții el chemă pe fiul său Bogdan, pe Mitropolit, arhiepiscop și toți boerii și le dete învățătura: «să nu pună reazăm pe nici unul din neamurile vecine, pentru că Ungurii și Tătarii sunt aproape înghițiți de Turci, Țara-Românească e închinată Sultanului, Polonia are regi schimbăcioși și nesiguri, iar Germania e sfîșiată prin certuri din lăuntru. Ci este mai bine să închine țara celui mai puternic și mai înțelept dintr'ensii, Turcului; dar prin această închinare Moldova să nu și jertfească nimic din neatârncarea, drepturile și libertățile ei, ci în schimbul unui tribut să și le asigure pe toate. Dacă însă Turcul va cere alte con-

diționi mai grele, atunci toți să ridice armele și să se jertfească pentru libertate și religiunea părinților lor, precum s'a jertfit și s'a luptat el 47 de ani». Și cu aceste cuvinte a și trecut în lăcașul cel vecinic.

Viteaz fără seamăn, drept, părinte al poporului, ocrotitor al bisericii, apărătorul creștinătății, moartea lui a fost plânsă de toți locuitorii țerei, «că plângeau toți, ne spune un cronicar, ca după un părinte al lor, că cunoșteau toți că s'a scâpat de mult bine și apărare. După moartea lui, îi ziceau sfântul Ștefan Vodă, pentru lucrurile sale cele vitejești, carele nimenea din domni, nici mai înainte, nici după aceea nu l'a ajuns».

«Era acest Ștefan Vodă om nu mare la stat, dar mândros; întreg la minte, nelevos, și lucrul său știa să-l acopere; și unde nu cugeta, acolo îl afla. La lucruri de războaie meșter; unde era nevoie însuși se vira ca vâzându-l ai săi, să nu îndărăpțeze (să nu dea înapoi). Și pentru aceea rar războiul de nu biruia. Așiderea unde l'biruia alții nu perdeea nădejdea; că știindu-se căzut jos se ridica d'asupra biruitorilor».

SEPTĂMÂNA

Sunt foarte mulțumit, ba chiar fericit, că pot începe și eu de astă dată săptămâna cu două vestii bune. Cea d'antîi e că recoltele anulului acesta făgăduesc să ne gonească sărăcia de prin buzunare și să ni le umple numai cu pol și galbeni cu zimți; iar cea d'a doua e că prețul vitelor s'a urcat la noi în mod considerabil, în urma sosirei negustorilor de vite ruși și italieni cari cutroeră țara, mai ales Moldova, pentru cumpărări de bot și vaci.

Afară de aceste două vestii îmbucurătoare, nu avem ca de obicei, de cât vestii triste de dat atât de aci din țară, cât și din lumea toată.

Așa, de pildă, ca să încep, n'am de cât să vă spun că sergentul Chirițescu Grigore de la reg. 7 de artilerie din Buzău a împușcat din glumă pe zidarul Iancu Grigorescu pe când acesta lucra liniștit la construcția unui grajd al colonelului Drăgulinescu. Noroc că rana zidarului n'a fost primejdioasă. Totuși însă gluma asta o să coste scump pe artileristul nostru.

Tot așa a glumit și Radu Ion Popa, Suva omuna Richitelele-de-jos, județul din comitatul Andu-se să se scalde în he-Arges, ducându-se să se scalde în adânc, leșteul de lângă... Intrând la adânc, leșteul de lângă... îl ruga să nu rizend de copiii lui... Alas!... se ducă acolo, s'a inecat. Cătrul i l'a scos consătenii lui.

În Italia și în Austria cutremurile nu mai conțenească. Locuitorii bantuiți de cutremure sunt desnădejduiți și în cea mai mare mizerie.

O veste bună iar, pentru impiegații comerciali de la noi. Negustorii din calea Victoriei au luat angajamentul între ei de a închide magazinele în toate duminicile de la orele 12 în sus.

O veste grozavă ne sosește din Breslau. Huilierele Segen-Gottes aparținând contelui Henckel au luat foc. Din 400 de mineri cari se scoboriseră în mină, numai 40 au putut fi scăpați.

În Iași s'a întâmplat o nenorocire mare. Cărușul Calman și un alt lucrător evreu, vrând să scoboare, dintr-o trăsură o lespede mare de piatră, lespede a căzut peste ei și cărușului i-a rupt piciorul, de la genunchi în jos, iar lucrătorului i-a zdrobit mai multe coaste și coșul pieptului.

Și în cătunul Săpunari, pendinte de com. Lehliu, s'a întâmplat o nenorocire mare. Băiatul Petre Z. Nicolescu, în serviciul d-lui I. Diamandescu, vrând să ațite focul, a turnat gaz peste surcele. Dând să aprinză focul cu chibritul, flăcările s'a comunicat și la tînchea. Gazul a explodat și nenorocitul Petre a fost coprins de flăcări. Acum se află într-o stare desperată la spitalul din Călărași.

Și la Calafat s'a întâmplat o nenorocire mare. A fost o furtună îngrozitoare care a împăimântat întreaga populație a orașului. Trăznetul căzând în tabăra soldaților, a omorît pe două soldați, iar pe unul l'a paralizat de o mână și un picior. Pagubele sunt nespuse de mari.

Chestia chino-japoneză e tot incurcată. Iată ce se vestește din Yokohama: Stațiunile Kiatug și Yotchou au fost atacate de insurgenți; proprietățile misionarilor au fost distruse; funcționarii

au refuzat să intervie. Se zice că vice-regele Liu e pricina acestor incurcături.

Regina Natalia a Serbiei va petrece vara aceasta în țară la noi. Mareșalul reginei, colonelul Simonic, a și închiriat o vilă la Sinaia.

Berarii au scumpit berea. Au făcut halba 60 de bani și nu mai dau șmituri. Paguba pentru ei e mare, pentru că cea mai mare parte din mușterii s'au hotărît să bea mișmaș. Asta o garantez.

În comuna Birsești, jud. Vâlcea, s'a găsit într-o butie cadavru sorii proprietarului Barbu Birseșcu, anume Rița. Nu se știe până acum cauza acestei sinucideri.

Deputatul italian Luigi Ferrari, care a fost împușcat la Rimini, a murit după câte-va zile de suferințele cele mai crîncene. Asasinul a fost arestat.

O veste tristă de peste Carpați: D. Nicolae Roman, unul din condamnații de la Seghedin, care a eșit de câte-va luni greț bolnav din închisoare, a încetat din viață alaltă-eri la Bistrița în etate de 28 ani.

Locuitorii din strada Zece-Mese au fost emoționați de o sinucidere tragică petrecută în casa No. 8, în dreptul Foișorului de foc. Tînărul Aurel Christian Ștefănescu și-a tras un glonț de revolver în inimă. Moartea i-a fost instantanee. Se zice că dragostea e cauza acestei sinucideri.

Criza ministerială din Grecia s'a sfîrșit. D-nu Delyanis a compus ministerul. S'acum ceva de glumă ca să sfîrșesc:

«Jou! trebuia să se judece la Curtea de casație o cerere de revizuire făcută de un maniac. Acesta cînd a venit în fața curții, s'a dat drept Țarul Nicolae II și a început să scoată acte, dintr'un ghiozdan de copil ce l'avea atârnat de gât pentru a legitima alegațiunea sa. «Curtea a respins cererea de revizuire și Țarul Nicolae II, cu pieptul acoperit de decorații, s'a retras protestînd.»

NU TREMURA!

Se vede că nu mă iubesti! — De ce așa fricoasă ești?... Aseară 'n brațu' mi, cînd erai, De ce, iubito, tremurați?

Orî, tot nu te-ai îndreptat, C'amoru' mi e adevărat, Că tu ești idolul meu sfînt, Mai scump ca ori-ce pe pămînt?!

De mine nu te îndoi! — În vezi ca azi te voi iubi, Te voi păzi și apăra. — În brațul meu, nu tremura!

Roman, Mai 1895. CAROL SCROB.

Curier judiciar

O PALMĂ

O palmă e tot tărăboiul. Cine a mîncat-o și cine a dat-o?...

A mîncat-o coana Fița și a dat-o proprietarul său... de casă...

Pricina? Simplă de tot. Căteșul coanei Fița, anume Fidel, a udat fără voia și știrca proprietarului, florile acestuia, la carî ținea mai mult ca la... chirie.

Din asta, vorbe groase, urmate de o palmă răsunătoare.

Coana Fița, cuminte din fire, n'a ripostat... Ci, imediat i-a trîntit la judecătorul de gâlceavă o acțiune să 'i meargă fulgii.

N'a cerut, nici mai mult nici mai puțin, de cât 200 de lei despăgubire pentru spălarea obrazului.

Și iată comedia în fața onorabilului judecător de ocol.

Coana Fița, îmbrăcată după ultima modă, sulemenită și parfonață, dă semne de mare nerăbdare.

Se plimbă, de colo până colo, frămîntînd mînușile în mîini, uitîndu-se furioasă în toate părțile.

Proprietarul, Nița Ceapcînul, zis și Mustățea tunsă, — din pricină că 'și tunde mustățile până aproape de rădăcină, — e foarte liniștit și șade pe o bancă, cu ghiuleaua de fildeș de la baston în gură.

În sfîrșit vine și rîndul d-nelor.

Aprodul strigă: — Fifița Sărăcescu!... Fifița Sărăcescu...

Coana Fița înaintează furioasă la bară și strigă tare:

— Protestez!..

Judecătorul.—De ce, mă rog, d-nă? Fița, c'un ton supărat.—Nu mă chiamă Fifița Sărăcescu.

Judecătorul.—Bine, d-nă, dar cum ve chiamă?

Fița.—Cum m'a botezat nași-met și cum îl chema pe tata...

Judecătorul.—Bine, d-nă, bine... Dar cum?..

Fița.—Fița, d-le, adicătelea Sofița... Satu Sofia... Pentru ce aprodul d-tale îmi pocește numele...

Aprodul, arătînd lista proceselor.—Așa scrie aci, cucoană, Fifița Sărăcescu.

Fița.—Auzi Sărăcescu!... Iși bate joc de mine... Sărăcescu!... Eă? Sărăc e tată-tău și mă-ta... Pe mine nu mă chiamă Sărăcie...

Aprodul.—Dacă scrie așa!..

Fița.—Nu știe să scrie cine a scris... Aprodul.—A scris copistul...

Fița.—Să fi scris și judecătorul, dacă scrie prost, prost rămîne.

Judecătorul.—Mă rog, cucoană... A-tăta scandal pentru nimica toată.

Fița.—Cum nimica toată? Auzi nimica toată?... Îmi pocește numele și zici că e nimica toată... Ei, drăcia dracului! Dar, asta e peste poate...

Judecătorul.—Dar pentru numele lui D-zei, cucoană, cum te chiamă ca să isprăvim odată...

Fița.—Sofița, d-le, pe mîngăiate Fița.

Ai înțeles?

Judecătorul.—Teles! și mai?

Fița, apăsînd cu necaz.—Să...ră... rescu... Nu Sărăcescu.

Judecătorul.—Greșală d'o consună... C în loc de r... N'o fi vîzut bine...

Fița.—Nu știu eu ce sună, dar sună rău la ureche!... Auzi Sărăcescu în loc de Sărărescu...

Judecătorul.—Scuză și d-ta...

Fița.—Scuz, nu e vorba... Dar să fim drepti... Asta e asta!..

Judecătorul.—Să venim la chestie...

Fița.—Chestia e chestie... Mi a tras o palmă și asta e...

Judecătorul.—Cine?

Fița.—Mustățea tunsă...

Ceapcînul.—Nu mă insulta, cucoană.

Fița.—Eă?... Te insult eu?... Da nu te chiamă așa?... Toată mahalaua îi zice așa... Și copiii din șeye te cunosc...

Ceapcînul.—Îmi pierz rîbdarea, mamamo...

Fița.—Să fii sănătos!.. Ce e, e... Judecătorul.—Te rog, d-nă, lasă asta și vino la chestie...

Fița.—Dar nu țiam să-mi chestia... Mi-a dat o palma...

Judecătorul.—Bine, dar cum?..

Fița.—Auzi sim?... Cu palma...

Judecătorul.—Nu te întreb asta? Pentru ce ția-a dat-o?..

Fița.—Auzi pentru ce mi-a dat-o?.. Ceapcînul.—M'a scos din țîfni...

Fița.—Mai întîi că n'ai țîfni, dar mite balamale...

Ceapcînul.—Madamo...

Judecătorul.—Lăsați asta... Mă rog la chestie... Din ce a provenit palma...

Fița.—Din ce să previe, d-le? Fidel s'a jucat prin florii!.. Și d-nealul, hop! de ce să joacă și mi trage o palmă...

Ceapcînul.—Mai întîi de toate nu sunt nebun ca să 'ți trag palma din chiar senin... Dacă nu mă ocărăi, n'o pătea!.. Și pe urmă javra d-tale...

Fița.—Auzi, javra mea!.. Ce ție mitocanul... Parcă cunoaște el la căini... Da, ăla e căine de rasă, musu, așa să știți d-ta... E livretă, nu alt-ceva... Nu l'au dat p'o sută de franci...

Ceapcînul.—Să fii sănătoasă și să 'ți trăiască... Însă ce-a căutat să 'mi ude florile...

Fița.—O!.. O picătură!..

Ceapcînul.—Ce picătură, că era coșcogeamite lacu...

Judecătorul, Fiței.—Și ce pretinzi d-neata?..

Fița.—Nimic alt-ceva de cât să i dau o palmă, cum mi-a dat și el...

Judecătorul.—Asta nu scrie la lege.

Fița.—Dar asta scrie...

Și furioasă se repede și trage o palmă lui Ceapcînul.

Imediat judecătorul îi dă 15 zile închisoare și 50 de lei amendă plus 25 de lei despăgubiri civile.

Și acum, coana Fifița, dacă nu 'i scăpa de la Apel, să ne scrii de la... Văcărești.

Miticuță.

UN PROVERB

După războiul multî viteji s'arată. (Romănesc).

Câte-odată mă 'ntîlnește...

Câte-odată mă 'ntîlnește Amorașul cel șiret Și zău, că mă ametește, Căt aș fi eu de poet.

Știe dînsul ca să fure Inime, ori-căt de mari, Nimeni n'ar putea să 'ndure Mult, săgețile lui țari!

Sunt învins... el mă coprinde Și pe aripî de-amor Mă înalță și 'mi aprinde Sufletul de-un tainic dor!

Însă, vezi, de 'ncurcătura Știu să scap eu prea frumos: Dulcea 'i, caldă 'i mușcătură Cînd e falsă, 'i de prisos!..

Mai deună-zi, mă furase Iar nebunul de amor Și-a mea inimă plecase Pe dulci aripe de dor!..

Însă-amorul spune basme, Cînd te poartă 'n drumul lui: Cînd nimicuri, cînd fantasma, Cînd real e 'n calea lui...

Ingerașul cel din urmă, Ce mi 'i dete amorel, La iubirea ce se curmă Ajunsesse, sigur, el;

Căci, prea sceptică 'n iubire, Dînsa rece, semăna Cu un fulger, c'o sclipire, Viața dragostei ce-ar da!..

M'am oprit, atunci, din cale — Ca de un trăsnet ce-a lovit — M'am opus dorinței sale Și ca ghița m'am ricit...

Cine 'n adevăr iubește, Nu iubește doar o zi: Sufletul ce-adînc slăvește E slăvit el căt o fi!

1895, Iunie 2. AL. I. ȘONTU.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

O lecție originală.—«Nu te vei sili de cât să 'ți urmezi calea; calea este ușor de recunoscut, urmează-o și fereste-te de a te depărta de ea. Căci tu ești acela care sapi mai adînc o brazdă deja săpată. Depinde de tine ca să ajungi la țîntă, nu 'i așa?»

«Nu te descuraja, mergi fără să te oprești; nu te lăsa să fii coprins de seducțiunile lumii, fii surd la șgomoțele din afară.»

«Nu ridică ochii către cer, căci în pămînt privirile tale trebuie să se fixeze; nu privi în dreapta și în stînga zadarnicul spectacol al vieții; căci alt-fel ai perde un timp prețios care nu se mai poate reîntoarce.»

«Dacă, în calea ta, un obstacol ție prezintă, fii răbdător pînă cînd ce-dează; dar nu te depărta din calea ta căci te vei rătăci.»

Aceasta este lecția pe care un inspector al unei Companii de tramvay a făcut-o unui curățitor de șine.

Codul manierei în berărie.—Studentii din Berlin ale căror diferite societăți au de scop beutura de lichid d'al lui Gambinus, au tipărit de curînd o carte intitulată Bier comment sau Codul manierei în berărie.

Autorii în această carte arată cum trebuie să se cante și să se bea într'un mod sistematic în berărie. Cîntecul pe care ei socotesc că trebuie cîntat cînd se bea berea este următorul:

Dacă aș fi Dumnezeu
Aș fabrica atîta bere
Cătă apă e în Ocean,
Și m'aș face un pahar
Mare căt pămîntul
Și aș bea într'una
În toată viața mea.

Tot după acel cod trebuie să gîlești paharul cu bere dintr'o singură dată ori-căt de mare ar fi el, însă înainte, în loc să ciocnești, trebuie să lovești cu el în masă.

Un sfat

In contra guturaiului. — Guturaiul e boală foarte urîtă și primejdioasă!

acelaș timp, din cauză că cele mai multe surzenii sunt cauzate de pătrunderea guturailor în urechi prin deschizăturile lor din gât.

Impotriva guturailor se recomandă următoarea doctrie:

chlorhidrat de cocaină 0,50 centigr. mentol 25 centigr. acid boric levigat 15 grame.

Toate aceste se amestecă bine și din doctrie se aspiră pe nas, la fie-care oră.

OAMENII ZILEI

Căpitanul Crequer

După cum se știe marele vapor *Don Pedro* s'a cutundat lângă țărmul nord-estic al Spaniei, din pricină că se isbise de niște stînci.

Peste 80 de oameni au perit în valuri. N'au scăpat de cât 21 de marinari și 18 pasageri. *Don Pedro* avea o capacitate de peste 3000 de tone.

Nuntial vapor era comandat de căpitanul Crequer, al cărui portret îl dăm mai sus.

D-sa e unul dintre cei mai vechi căpitani ai companiei «Exportatorilor-Uniți», căreia aparține vaporul *Don Pedro*. El ca prin minune a scăpat din acest naufragiu.

COMOARA

De când te-ai dus de lângă mine,
Lumea'mi pare un pustiu;
Imi trece viața în suspine;
Cum să scap de dor, nu știu.

Atâta jale mă apasă
Și mistuește sinul meu,
Că nici o clipă nu mă lasă
Ca să scap de jungiul sêu.

Iar Bistrița, cu blânde șoapte,
Îngănând durerea mea,
Mereu imi spune, zi și noapte,
Că'i mai bine 'n sîn la ea

Iubito, lasă vijelia,
Care seamănă nevoi,
Trecînd, să'și scuture urgia,
Fără teamă pentru noi;

Căci ea va trece cum trec toate,
Duse de al soartei vînt;
Tot omul suferă cât poate
Până intră în mormînt.

Dar de a lumii rîutate
Știi ce trebuie să ferim?
Amorul nostru!... Cât ne-o bate
Inima, să'l tot simțim,

Cînd va veni iarna vieței,
Visurile vor sbura,
Iar coama mîndră a frumuseței
Florile și-o scutura;

Atunci va fi o mîngăiere
Mîna'n mîna a trăi;
Am înfrunta ori-ce durere
Și atunci, de ne-am iubi!

4 Iunie 1895. Gr. H. Granda.

STIRI PRIN POSTA

Franta.— Am dat depeșă cum că un individ adresând cuvinte insultătoare la adresa Regelui Belgiei într-o ședință a Camerei din Bruxelles, a fost arestat. Iată acum după *Petit Parisien*, cuvintele ce le-a rostit acel individ:

Pe cînd d. Schollaert depunea un proiect pentru modificarea legii școlare, un individ a strigat dintr-o tribună:

— Voi miniștrii și regele de carton sunteți niște pungași!

— Un țeran din Pinet prinzîndu'și soția în flagrant delict cu un alt sătean, i-a rînit pe amîndoi culpabilii cu un cuțit și apoi stropindu-i cu gaz le-a dat foc. Atît soția adulteră cît și amantul au murit în chinuri oribile.

Italia.—Soldatul Coppola a fost lovit pe cîmpul de exercițiu Neptun (Roma) de un proiectil care i s'a infipt în piept.

Proiectilul însă n'a explodat, probabil din cauza imperfecției lui. Decî era foarte periculos ca cine-va să se atingă de cadavru temîndu-se de un dezastru. Atunci s'a luat decizia că să se facă proiectilul să explodeze prin dinamită. Cadavru, oribil mutilat, a fost aruncat în aer.

— S'a depus pe biuroul Camerei o interpelare prin care se cere de la ministrul de justiție de a decide asupra necesității amnistiei condamnaților tribunalelor militare din Sicilia și Lunigiana.

Germania.— Prințul Friedrich de Schoenburg-Valdenburg, în etate de 23 de ani, locotenent în regimentul de gardă saxon, a trecut la religia catolică. Convertirea lui a pricinuit o vie senzație în cercurile aristocratice din Saxonia. Prințul era descendentul unei vechi familii protestante.

— Poliția din Metz a arestat, sub inculpația de spionaj, un călător francez anume Nicolas Arigny, domiciliat la Azaincourt, care fusese observat în convorbiri prea dese cu subofițerii de la diferite regimente.

Austro-Ungaria.—Nuntial monseniorele Agliardi s'a dus să facă cură la Carlsbad. «Neue Freie Presse» zice că el nu se va mai întoarce la Viena și se va duce direct la Roma.

— Din Viena se scrie că criza parlamentară și guvernamentală din Austria e cât se poate de serioasă. Împăratul a chemat la Viena pe fostul ministru-președinte Taaffe, care petrece actualmente la moșia sa din Bohemia.

Anglia.— 3 anarhiști francezi au fost arestați la Londra și apoi expulzați. Ei se ocupau cu fabricarea de cartușe de dinamită, pe care le trimiteau tovarășilor lor din Franța și Germania.

— Un tren de persoane a deraiat între Bristol și Bath. Locomotiva și cîteva vagoane s'au sfărîmat. Un călător și mecanicul au fost omorîți. Sunt 7 răniți.

Rusia.— În urma ploilor torențiale, fluviul Dnipru s'a revîrsat aproape de gurile lui. Două sate au fost inundate. Mai multe case s'au prăbușit. Câțiva locuitori s'au înecat. Semănăturile au fost distruse.

— O parte din trupele rusești au început să înainteze din nou în spre centrul Pamirului. Guvernul englez fiind înștiințat și-a concentrat numeroase trupe la granița afganistanului. Ziarele oficiale rusești spun că intenția Rusiei e pacnică dar că Rusia trebuie să și înmulțească trupele pe care le are în Pamir.

Turcia.— Proprietarul Musahir pașă, de lângă Salonic, a fost atacat noaptea pe cînd dormia, de o ceată de tâlhari, cari, negăsind bani în casă, după ce l'au torturat au plecat luându-i o fată în vîrstă de 15 ani și spunîndu-i că nu o vor libera de cît după ce le va da o sumă de 20.000 de fr.

CRONICA

Tot aia și iar aia

Tot aia și iar aia
Se'ntîmplă 'ntr'una 'n lume,
Nenorociri grozave
Și miș de miș de glume.

Pe cînd se'nsoară unii
Sunt alții care crapă;
Bețivi ce beau la apă,
Dar apă d'a de... sapă...

Sunt oameni ce se'mpușcă
Cînd sunt tamen în floare;
Și asta... Ține-ți hazul!
Din dragoste prea mare

Sunt fete, multe fete,
Și, zêu, femeii destule

Ce crapă otrăvite,
De dragoste sătule.

Și sunt hoții cît pîrul
Și crime cu toptanul;
Nenorociri și drame
Cît ține întreg anul...

Și sunt caraghioslicuri
Să rîzi o zi întreagă,
Și renghiuri, miș de farse
Să'ți fie lumea dragă...

Bărbații și prind nevasta,
Nevestele bărbatul;
Iar fama d'asa lucru
Îți ocolește satul...

Și miș de falimente
Se dau pe zi ce trece
Și cel cu falimentul
Într'un belșug petrece.

Și om de om își ride
Bogatul de săracul
De toți mai bine ride
Acel ce'i zice: *Dracul*.

Zêu aia și tot aia
Se'ntîmplă des în lume,
Nenorociri și crime,
Caraghioslicuri, glume...

Nicodem.

NOTA SATIRICĂ

Femeea.— Îți place pălăria nouă pe care mi-am cumpărat-o?

Bărbatul (doctor).— E admirabilă nevastă, dar cine să ți-o plătească. Prea risipești banii pe pălării.

Femeea.— N'ai grijă, bărbate. Să mă duc s'o arăt la toate prietenele mele și o să le arăt invidia. Multe au să leșine ca să facă pe bărbați să le cumpere și lor pălării noi. Tu o să fi chemat grabnic și o să ți scoți înzecit banii pe cari îi dai pentru pălăria mea.

H A Z

Institutorul.— Care este partea principală la cuțit, Costică?... Ce, nu știi?... La ce folosește tatălui-tău briceagul?
Costică.— La destupatul sticlelor!

În pușcărie de frica nevastei

Un ziar din Milan istorisește următoarea întâmplare nostimă, de care rid și acum locuitorii aceluia oraș.

D. Soncini, un om cu avere, s'a însurat cu o fată frumoasă dar săracă. Femeea aceasta, o gospodină în toată puterea cuvîntului, a început să-și țină bărbatul de scurt și-l făcuse să fie foarte exact.

Punct la 7 ceasuri seara Soncini trebuia să fie acasă, să mănânce și de la ora aceea nu mai avea voie să meargă prin cafenele și berării.

Cu alte cuvinte în casa lui Soncini nu cănta cocoșul, și găina, cum zice românul.

Într'una din serile trecute însă, el s'a întîlnit cu niște prieteni, a bătut bine cu ei, s'a cam cherchelit și a venit acasă—înhipuiți-vé!—cu 2 ceasuri mai tîrziu ca de obicei.

Ca să evite o furtună casnică Soncini a născocit un plan eroic.

El a istorisit nevastei sale speriate că pe drum spre casă a fost atacat de 4 tâlhari cari i-au luat banii și alte obiecte de valoare și că abia a putut scăpa cu viața din mâinile lor.

Pentru ca povestirea lui romantică să fie crezută, el a repetat-o și unui

polițist chemat în grabă de nevastă-sa, a spus și numele unei persoane cunoscute despre care zicea că făcea parte din banda de tâlhari.

Polițistul s'a dus numai de cît la prefectură și cu alți agenți a început cercetările. S'a dovedit imediat că toate cele spuse de fricosul bărbat—un om foarte bogat—erau niște născociri.

Sonici a fost arestat și dat în judecată pentru denunțare neîntemeiată.

Un amor nenorocit

Locuitorii din Triest au fost emoționați deună-seară de o dramă sângeroasă datorită amorului.

Un conductor de tramvai, Victor Stock, în etate de 33 de ani, om însurat și tată a 3 copii, întreținea de vre o cît-va timp relații amoroase cu o fată tîneră de o frumusețe rară, numită Beatrice Wedmar, în etate de 25 de ani.

Ea vindea pe străzi ziarul «Secolo». Într'o seară, oamenii cari se plimbau pe bulevardul Oprina, aud de o dată într'un colț al bulevardului 2 detunături de revolver.

Alergînd într'acolo, ei găsesc, întinși pe jos și scâlțați într'un mare lac de sînge pe cei doi amanți.

Stock a murit peste cîteva minute.

Fata a avut putere să strige:
— Mizerabilul acesta m'a omorît!
n'am voit să-l mai iubesc nici să fug cu el la Veneția!

După aceste cuvinte și-a dat și sîrmana fată sufletul.

Nevasta lui Stock și copiii lor au rămas muritori de feame.

STIRI

DUMINECA.

Se depeșează din Budapesta cu data de 2 Iunie:

«800 calfe de brutari greviști s'au dus înaintea casei unui patron și au spart geamurile. Poliția a intervenit și a pus capăt exceselor. S'au făcut șase arestări.»

Se scrie din Bacău că la kilometrul 4.⁰⁰⁰ de pe linia drumului de fer Tergu-Ocna-Moinești, săpîndu-se la fundațiile unui pod, s'a dat peste un strat subțire de ozocherită (ceară de pămînt) de o foarte frumoasă calitate.

D. dr. I. Drăgescu, medic primar al județului Olt, a fost transferat în aceeași calitate la județul Brăila, în locul doctorului Roșianu, revocat, iar d. dr. Gr. Nicolae, medicul primar al orașului Tergu-Jiu, a fost numit medic primar al județului Olt, în locul d. lui dr. I. Drăgescu, transferat.

D. dr. căpitan G. Exarcu, T. Gheena, trimie Grigorescu, D. Iliescu, Artur Vaitoianu, Sc. Panaitescu și Aurel Constantinescu, profesori la școala specială de artilerie și geniu, au fost decorați cu ordinul «Coroana României» în gradul de cavalier.

D. căpitan Constantin Burghilea, din administrația centrală a războiului, a primit aceeași distincțiune.

De oare-ce oficiile telegrafice polițienești s'au desființat pe ziua de 1 Iunie a. c. prefectura poliției, spre a da o satisfacție numeroșilor angajați licențiați, unii de 5—10 ani în aceste servicii, a hotărît ca să încredințeze la mai mulți din ei posturile în corpul polițienesc al capitalei.

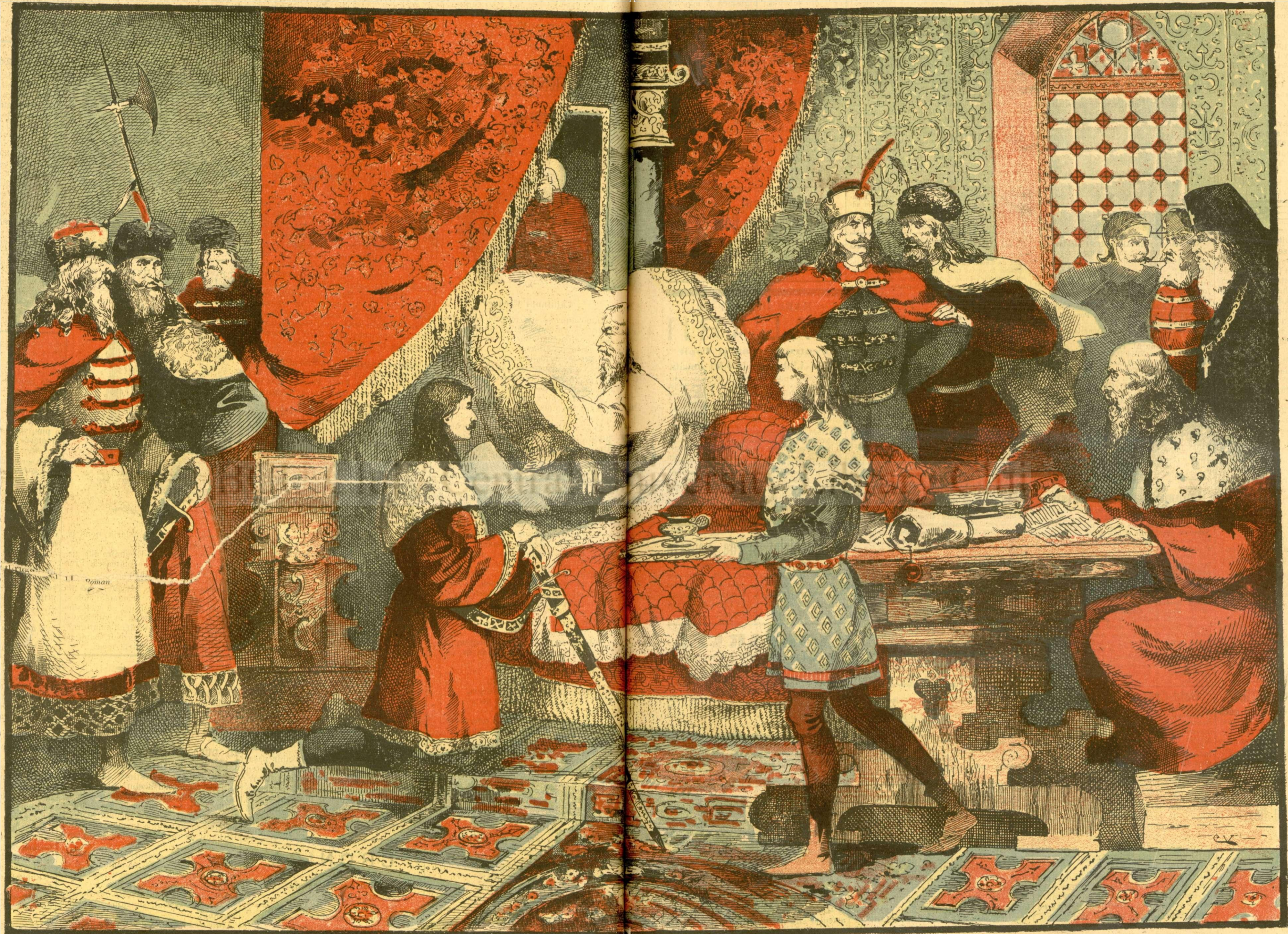
Semnăturile de toamnă, ca și cele de primă-vară, sunt admirabil de frumoase în toată țara și, dacă timpul favorabil de până acum va continua, vom avea o recoltă din cele mai bune.

Rapița, care în mai multe locuri a fost deja secerată, va da anul acesta o recoltă strălucită. Deja prețul vagonului de rapiță s'a urcat la 2.000 lei.

Aflăm că plata pensiunilor civile pe luna Iunie se va face cu începere de la 12 ale curentul.

Mai jos dăm orele în cari va avea loc în București eliberarea bonurilor de pensii de către ministerul de finanțe (serviciul pensiunilor) precum și orele în cari se vor plăti în casieria centrală.

În zilele următoare eliberarea bonurilor se va face între orele 9—11 iar plata între orele 11—3.

Ștefan cel Mare, domnul Moldovei, în cedin urmă momente ale vieței.— (Vezi explicația)

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES
PARTEA A TREIA

III

Bunicul

— Ba da; pentru că unui tată și unei mame trebuie să te supui în tot.
— Pe când unui bunic nu e nevoie să te supui...

— De sigur, pentru că un bunic și o nepoată voesc tot-d'-una același lucru. Intrară în Hyde-park și apucară spre rîul Serpentin. Șezură pe o bancă pe care Nineta stătuse odinioară când era mică. Și Nineta și desfăcu umbrela și umbri capul bunicului său. Și când se aflară sub micul cer de culoare roză, dînsul o sărută pe frunte. Și o admiră pentru că găsia multă asemănare între fața ei și a lui Claudiu, când era mic.
— Ia spune, cu cine se zice că semenî?

— Asta, zise dînsa, e o cauză de discordie între tata și mama.
— Dar ție cum ți se pare?

— Rădica-te.
Nineta se sculă și și aținti privirea ochilor săi negri în ochii d-lui Champagney; și dînsul îi auzia inima svăcînd și nu se mai sătura privind figura-i dragălașă.

— Vrei să-mi dai eu părerea? In-trebă dînsul.

Și atrăgînd-o spre sine:
— Tu ești și tatăl tui și mama ta; ai trăsăturile lui Claudiu și ochii mamei tale.

Apoi adăogă, în vreme ce-i venia iar să plîngă:

— Și ai asemenea și nesecata bună-tate a amendorora.

IV

In Franța

— Ei, copil, când plecăm în Franța.

D. Champagney făcu întrebarea asta cu o nespūsă veselie, în vreme ce Claudiu pregătia țigări, Naic turna cafea, iar Nineta făcea o plecăciune, înaintea bunicului său avînd în fie-care mână câte o sticlă cu licheor.

Lucrurile merseseră strună de dimineață. Se facuse învoială ca acela care va face aluzie la trecut va fi supus la o mare amendă, căci era nefolositor să se evoace amintiri proaste, să se ofteze sau să se verse lacrimi când momentele sunt potrivite numai pentru veselie.

Și d-șoara Nineta avea un subiect nesfârșit de petrecere: lipsa d'acasă a fratelui său care, ca să călătorească în America, alesese tocmai momentul când venia la dînsul un bunic atât de vesel și de dragălaș.

Sermanul Marc, zicea dînsa, îl plîng din toată inima; să vezi când o să afie de asta, o să zică că tot eu sunt cea resfătată, măgulită, lingușită.

De alt-fel arătase d-lui Champagney o mulțime de fotografii ale fratelui său, lucrate de dînsa.

Și pe când dînsul admira figura lui frumoasă, bărbătească, Nineta făcu din ochii și zise strîmbînd din nas:

— Fotografiele nu l'arată așa cum e în realitate; trebuie să l' vezi în persoană, bunicule, pentru ca să știi cât e de frumos. Atîta numai că eu nu l' spun asta nici-odată în față; nu e bine să faci orgolioși pe bărbați.

— Când eșim înaintea lui?
Răspunse îndată la întrebarea d-lui Champagney:

— Când vei voi, bunicule, de vreme ce acum nu ne mai împedică nimic d'a merge în Franța.

— A! asta e o aluzie, exclamă bătrânul comerciant; te pun la amendă.
— Plătesc îndată, bunicule.

Il îmbrățișă și dînsul murmură:
— Și când mă gândesc că în vreme de 20 de ani m'am lipsit de...

— A! bunicule, dar și asta e o aluziune.
— Bine, plătesc amenda, însă la Havre și sub forma unei frumoase brațetele.

Pe urmă adresându-se celor-l'alți:
— Ei bine, dar d-voastră nu ziceți nimic?

Observase o îngrijare pe fețele lui Claudiu și a Naicei; în adevăr, împăcarea cu d. Champagney aducea în sufletul lui Claudiu, cu deosebire într'al Naicei, o mare turburare.

— Dar nimic nu ne grăbește, zise Naic; suntem așa fericiți că te avem aci; vezi bine, tată, că avem în casa

pentru tine, loc mai mult de cât îndestulător, sezonul abia a început în Londra...

— Și ce-mi pasă mie dacă întreagă Londra va asista la fericirea mea; în Franța am nevoie eu să triumf, să arăt tuturor această scumpă nepoată, pe care nimeni n'o cunoaște încă...

— A doua aluzie, bunicule.
— Bine, pe lângă brațetele o să adaog și o broșă. De alt-fel afacerile noastre cer să ne aflăm la Havre și eu cer ca îndată ce Claudiu va arunca o privire prin biourile sale d'aci, să plecăm căteși patru la Havre. Nu'mi e destul că am venit eu aci, trebuie să ved pe nepoata mea în camera ocupată odinioară de mama lui Claudiu. Vreai să repar înaintea tuturor...

Nineta îl intreruse.
— Ia seama; aluziunile sunt oprite.
— Nu face nimic, plătesc ori-ce amendă.
Atrase din nou pe nepoată-sa și o sărută pe frunte.

Hotărît, el nu mai era acum același om ca mai înainte și Naic se întreba cum putuse dînsul odinioară să desfășure contra lor atîta asprime.

Atunci nu mai era stăpîn pe sineși, se afla sub influența fiicei sale și a vicontelui de Preully.

Naic, în tot momentul își ridica sufletul către Dumnezeu:

— Cum să-ți mulțumesc, Dumnezeu, că l'ai luminat în sîrșit, că ai făcut să-mi termin viața fără remușcarea că am despărțit un tată de fiul său?
Însă bucuria asta a ei nu era lipsită de grije; căci d. Champagney nu se mulțumia să anunțe numai că se vor duce cu toții la Havre.

În acest oraș vor sta numai puțin, timpul necesar spre a arăta lumii de acolo fericita lor schimbare și pe urmă...

— Pe urmă, bunicule?
D. Champagney se înfioră puțin căci tocmai lucrul ce avea să spună acum îi stătea pe inimă.

— Pe urmă, scumpa mea nepoată, îți voi spune că sezonul e tot așa de plăcut la Dinard ca și la Londra. Și fiind că eu am la Malouine cea mai răpitoare vilă clădită pe vîrfurile unei stînci de unde se vede întreg golful Saint-Malo...

— Se spune că e admirabil de frumos golful Saint-Malo, exclamă tînera fată care se înflăcăra îndată... Dacă tu ai voi, mamico...

Observă și dînsa trecînd o umbră pe fața mamei sale.

Saint-Malo, Dinard, Saint-Lunaire, Guildo, Frechel, tot locuri d'ale copilăriei Naicei, se ridicau înaintea ochilor ei și ea dorîa tot atîta să le vadă precum se temea să nu se afie față în față cu Emiliiana de Preully și cu acela care uzurpase numele și titlul lui Raymond de Kermeric.

Dînsa nu răspunse fiicei sale însă Claudiu, mai stăpîn pe sineși, explică îndoiiala vedită a nevastei sale.

— D-șoara Nineta care are un creier ceva mai mare ca la o pasere, nu se gîndește că tatăl său trebuie să fie în același timp la Londra și la Havre. Dacă ar mai trebui să se ducă și la Dinard...

— Tocmai asta voiam să zic, pronunță Naic cu sfială.

Și aproape îndată eși din salon pretextînd că are de dat ordine.

Curînd în urmă, Claudiu îi auzi pasul pe d'asupra; eși și dînsul zicînd că vrea să ordone să se pue caii la trăsura. Însă se duse după nevasta sa în primul etaj.

Naic stătea în camera sa, pe marginea unui fotoliu, cu privirea perdută în gol, cu buzele decolorate.

— Ce ai, scumpa mea?
O apucă în brațe cu dragoste și o sărută lung pe pîr.

— N'ai ghicit? răspunse dînsa cu un glas înăbușit.

— Dar tu n'ai înțeles că de lucrul acesta nu putem scăpa?

— Ah, dacă n'ar fi de cât tatăl tui... Tăcînd câte-va momente apoi Claudiu întrebă cu temere:

— Iti pare rău?
— O, nu, de nimic. Trebuia, înainte de toate, să scapi pe tatăl tui, să scapi numele dumitale și pe urmă să înapoesti copiilor noștri situația la care ai drept, mai cu seamă Nineta. Și sunt fericită, mai fericită de cum aș putea eu să spun, gîndindu-mă că tatăl tui e acum cu noi, că în momentul acesta dînsul ține poate pe copila noastră pe genunchi.

— Însă cel-l'alți, sora ta, d. Arnold de Preully, n'au să ne facă oare să plă-

tim cu mi de înțepătură, de aluziuni, acest triumf neașteptat?... O! pe mine nu m'ar atinge cătuși de puțin toate astea... Însă e vorba de tine... N'o să fi nenorocit?... Cine știe dacă ne vor primi măcar în casa lor...

Claudiu zîmbi în chipul său măreț, disprețuitor:

— Nu numai că o să fi perfect de bine primită de sora mea și de cumnatul meu; dar, dacă aș voi, Iaș sili să se umilească înaintea ta. Banul e un Dumnezeu la care se închină azi mai mult ca ori-cînd aristocrația modernă.

— O, Claudiu al meu, depărtează de la tine gîndurile astea... Nu, eu nu vreau nici un soț de umilire! La ce-ar folosi să-i faci să-ți simtă puterea? O! eu nu vreau alt-ceva de cât pacea, înțelegerea între noi toți, dacă e cu putință... Însă mă tem, înțelegi, să nu fie o pedică de nebiruit la fericirea noastră.

Și adăogă cu un glas de tot tremurător:

— Dar dacă mă vor recunoaște?
— Ei, și? zise Claudiu cu liniște.

Apoi se preumblă câte-va minute prin cameră cu o atitudine de desfidere.

— Dacă te vor recunoaște, urmă dînsul întorcîndu-se spre Naic, cu atît mai rău pentru dînsul, căci tu n'ai făcut nici odată nimic rău pe când d. de Kermeric, falsificator, tâlhar, ucigaș...

— Acesta e un om teribil, borborosi Naic care se temea ca bărbatul său să nu se ia într'o zi la harță cu acel bandit.

— Oamenii aceștia, declară Claudiu fără fanfaronadă, nu sunt teribili de cât cu femeile și cu copiii; și tremură înaintea simplei priviri a unui om onest... N'ai grijă, de multă vreme deja mă gîndesc la toate complicațiile ce pot să rezulte din împăcarea noastră cu familia mea.

— Da, da, murmură Naic, puțin mai liniștită de siguranța bărbatului său, știu că prevezi toate, că consideri toate hipotezele, că ești tot-d'auna gata la ori-ce... Și cu toate astea mie mie frică.

Claudiu îi apucă mâinile și și aținti privirea-i arzătoare într'a ei, ca și cum ar fi putut să-i comunice încrederea prin ochi.

— Ascultă-mă bine, scumpă nevastă, două hipoteze sunt de ținut în seamă: sau că al-de Preully și Kermeric vor fi crezut în basmul acela pe care l'am acreditat în Paris că tu erai o sermană lucrătoare cu care avusesem un copil înainte de cununie; și în cazul acesta n'ai a te teme de cât de câte-va fraze cam piezișe din partea scumpei mele surori, de câte-va aluziuni prostești, și eu atunci voi face numai un semn, voi zice numai o vorbă și toate vor reintra în ordine...

— Sau că d. de Kermeric și Arnold vor avea o bănuială despre adevăr, fiind-că figura ta le va redeștepta în minte arătirea Naicei de la Guildo... dar ce e o dovadă care nu se poate baza pe nici o probă?...

— Dar numele meu de Naic?
— Se poate lesne înlocui prin acela de Ana.

— Lui Marc îi vom zice numai Marcel cum de alt-fel îi zicem adesea, chiar acum.—E cu putință, aproape sigur, că împrejurările ne vor pune în fața acelui mizerabil înșelător care era să te omoare. Tu ai voit să l' iert din cauza nevastei lui nenorocite; l'am lăsat în pace și l' voi lăsa și d'aci înainte... cu condiție să nu îndrăznească a te recunoaște.

— Și acesta ar fi lucrul cel mai de preferat pentru pacea noastră a tuturor.

— Însă dacă va avea nesocotința să desvăluie cui-va cine ești aducînd ast-fel în viața noastră cea mai mică complicație, nu voi mai sta la îndoiială un singur minut ca să l' demasc...

— Am bună nădejde însă că n'o să ne supere și că Arnold îi va inspira temeri salutare în privința mea.

— Alungă-ți dar grijile din suflet, Naica mea. Noi ne-am făcut datoria; Dumnezeu e cu noi; să ne lăsăm în voia lui Dumnezeu.

După trei zile, când Claudiu își regulase afacerile în Londra ast-fel ca să poată lipsi cât va voi, se imbarcă câte-și patru la Brighton pe un vapor ce mergea la Havre.

Și când, după câte-va ceasuri, ajunseră în fața acestui oraș, d. Champagney atrase pe nepoata sa lângă dînsul, ca să l' vadă cu ea lumea grămădită pe cheu. Și, după câte-va momente de îndoiială, cea mai mare parte dintre curioși îl salută, pîrînd însă foarte

mirați.

Însă persoana cea mai uimită fu bucătăreasa bătrînului Champagney.

I se trimisese din Londra o depeșă nu tocmai lămurită:

«Vom sosi patru la prînz»
«Champagney».

Cînd bucătăreasa văzu pe Naic, adică pe acea femeie a d-lui Claudiu despre care nu auzise vorbindu-se nici-odată de cât cu disprețul cel mai insultător, și pe acea fată a cărei existență îi era necunoscută, rămase mai întîl cu gura căscată, fără a zice măcar o vorbă de salutare.

Apoi, atrăgînd pe d. Champagney la o parte, îi zise cu un ton de indignare:

— Când d-na vicontesă va afla, d-le, că d-ta...

Nu putu să termine căci d. Champagney, apucînd-o de umăr, o făcu să se învertească împrejur zicîndu-i:

— Ia fă-mi plăcerea și du-te de-ți vezi de bucate și bagă de seamă să nu se ardă sosurile.

Tocmai în momentul acesta se prezintă și Bertin pentru a primi ordine de la patron.

D. Champagney arătă pe Claudiu.

— El singur e stăpîn aci d'acum înainte, stăpîn absolut. Eu nu mai sunt de cât un bunic. Bertin, îți prezint pe nepoata mea deși nu meriți această onoare.

Bertin, uimit, salută cu stîngăcie pe Nineta.

D. Champagney sbucni de ris.

— Ah, ah! dacă vor face toți din Havre așa mutră!... Ia spune, draguță, nu ești obosită de călătorie?

— De loc, bunicule.

— Atunci, Claudiu, organizează-te, instalează-ți nevasta în camera mamei tale; mai avem o jumătate de ceas până la masă; noi ne ducem să ne preumblăm puțin.

D'abia dete vreme Ninetei să se spele puțin, atît de tare ardea de dorința d'a se arăta cu dînsa, d'a face pe oamenii din Havre să afie că acel ânger de fată era nepoata sa, fiica lui Claudiu al său.

Și o conduse în port prin strade mai lăturănice.

Se opria la fie-care pas și nu aștepta să i se ceară informații despre sănătatea sa!

Poate fi oare cine-va bolnav cînd are la braț o așa nepoată?

— Fiica lui Claudiu al meu!

Și Nineta avea impresia că merge în mijlocul unui triumf; căci fie-cine cu care se întîlnia, după ce stătea un moment uimit, se pleca adînc înaintea ei și o însărcina cu respectoase complimente pentru mama sa, pentru tatăl său.

Tinerii o mînceau din ochi; bătrînii îi ziceau:

— Am cunoscut pe tatăl d-tale cînd era numai atîta.

Și d. Champagney îi strîngea brațul și l' dădea peste mînă.

— Ești mulțumită cel puțin, Nineta mea?

— Ah, da, bunicule, aș plînge dacă nu mi-ar veni să rid.

— Și cînd mă gîndesc că aș fi putut să te am de cînd erai mică-micuță, că aș fi putut să te învăț a vorbi a merge, că ai fi putut să luminezi ca și un soare casa mea mare și tristă!...

— Mă rog, bunicule, zise Nineta cu receală: asta e o aluziune.

— Ei, pe toți dracii, am să plătesc toate amenzile.

O conduse la mai mulți bijutieri sub pretext că voia să vadă scule, spre a putea să aleagă bine în urmă, însă în realitate pentru că voia s'o arate în mai multe prăvălii, pentru ca a doua zi tot orașul să știe că dînsul își reluase nepoata în posesie.

Și nu găsia nimic prea frumos, nimic prea bogat pentru dînsa.

— Tu ai fi în stare să cumperi toată prăvălia, bunicule.

A se citi urmarea în «Universul Literar» de Dumineca viitoare.

UNIVERSUL LITERAR
— No. 23 —
Acest cupon se va tăia și se va trimite împreună cu deslegarea, în caz contrar nu se va publica numele deslegătorului.

CASA DE SCHIMB

„MERCURUL ROMÂN”
MICHAEL EL. NACHMIAS

București. Str. Smârdan No. 15

Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, losuri permise române și străine, scotează cupoane și face ori-ce schimb de monezi.

Imprumuturi de bani pe depozite de efecte și losuri.

GRATIS ȘI FRANCO.—Ori-cine poate cere un număr de probă din ziarul nostru intitulat „Mercurul Român”, care publică Cursul și listele de trageri la sorți ale tuturor bonurilor și losurilor române și străine și imediat se va trimite gratis și franco în toată țara. — A se adresa la casa de schimb Mercurul Român, București, Str. Smârdan No. 15.

Cură de Primă-vară

Cele d'întei săptămâni de primă-vară sunt de obicei timpul în care aveam trebuință de un corectiv al funcțiunilor corporale adese-ori alterate prin viața de iarnă. Pentru acest scop.

MATTONI
GISSHUBLER
APA MINERALA

aprobată de Academia superioară de medicină din Paris este recomandată în special din partea medicilor.

Pentru cură de casă și anume și Cură anterioară a băilor: Karlsbad, Marienbad, Franzensbad și alte locuri de cură.

Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena

Cofetăria „La inger”

— T. D. CRETULESCU —

No. 47. Strada Carol I, No. 47

Prețuri reduse, eștin de tot!

- Dulcețuri fine lucrate cu vanilie Lei 1.60 kilo
- Serbeturi diferite, toate gusturile . . . 1.60
- Rom englezesc . . . . . 1.50 litru
- Rom Jamaică bun 2.40
- Rom Ananas și vanilie 3.20
- Rom St. Georges . . . . . 4.—
- Rom St. Helena 5.50
- Pesmeclor fin cu vanilie p. ceait . . . 1.60 kilo
- Pesmeț de Brașov . . . . . 2.—
- Biscuiți de migdale asorté 3.50
- Licheruri: Ananas, Chartreuse, Piperment, Curaçao, Benedictine, Vanilie . . . . . 2.80 litru
- Licher Napoleon 1.80
- Alas Curnel veritabil 2.40
- Cacao Suva a la vanilie 3.50

— Mare deposit de SPIRT rafinat eștin —

- Spirit dublu rafinat . . . . . Lei 1.80 litru
- Spirit de mașină l-a calit. 100 cent. . . 1.80
- Spirit de gustu și de vin.

Rachiuri cu bune gusturi pentru menajul casei de la 1 fr. litru.

- Mastică de Hio veritabilă . . . . . Lei 3.— litru
- Tuică bătrână de 6 ani 1.20
- Prăjituri proaspete în fic-care zi 10 bani bucata.
- Bomboane proaspete cele mai fine Lei 3.50 kilo.
- Șampanie fină franceză și Licheruri.

Toate mărfurile de cofetărie foarte eștine. Pentru d-nii cafegii și comerșanți se fac reduceri din aceste prețuri recunoscute ca eștine. Rog pe Onor. Public de a visita acest magazin și a se convinge. Cu înaltă stimă T. D. CRETULESCU.

MEDICO e CHIRURGO

Z. OTTO

Ho l'onore d'annunciare l'onorevole publico ed in particolare la mia onorevole clientela che ho mutato il mio domicilio in Calea Victoriei No. 111 (Podul Mogosoaiei) dove do consultazioni mediche per ogni specie di malattia, dalle ore 8 alle 10 del mattino, dalle 2 alle 4 dopo pranzo e dalle ore 6 alle 8 di sera.

In pari tempo, permettommi di attrarre l'attenzione dei sofferenti che, conoscendo perfettamente tutte le specialità medicamentose del defunto Dottor Drasch, ed il metodo pure del suo trattamento, mi è facile sottoporre a tale metodo di cura quegli ammalati che lo desiderassero. Le malattie secrete tanto degli uomini che delle donne, son trattate con esito felice secondo il mio metodo. Per la tubercolosi (etisia, attacco) al suo primo periodo, se non è troppo avanzata, garantisco completa guarigione. Molti attestati di ringraziamento sono à disposizione dei malati. Peri Membri della Colonia Italiana che volesse consultare il mio metodo di guarigione, offero prezzi modicissimi.

IMPORTANT

CONSTRUCTORI de BINALE

Ln. 17 tona de praf de Coacs

— pentru pus sub dușumele —

Ln. 54 tona Coacs pentru ferărie

— din Uzinele de Gaz —

Depou de Coacs, Cărbuni de piatră și Antracit

— STRADA SF. VOIVOZI No. 5 —

Orî-ce tuse vindecată!!!

1 cutie Lei 2.95

4 cutii Lei 10.95

Persoanele cari tușesc sau sufer de influență, astm, laringită, durere de gât, bronchită, catar, inflamații intestinale, le stătuim a cumpăra renumitele

HAPURI DE CATRAMINA

— ale D-rului BERTELLI —

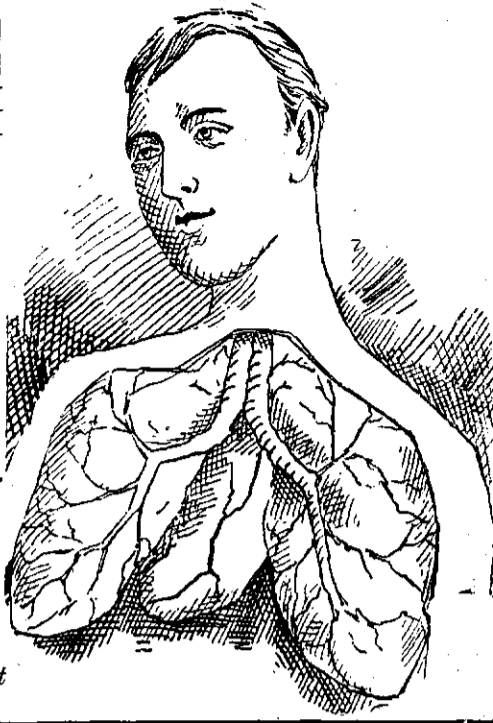
Premiate la 6 congrese medicale și aprobate de consiliul sanitar superior al României și al Italiei

Aceste hapuri vindecă în câteva zile ori-ce tuse și toate boalele de mai sus. — Toate celebritățile medicale întrebuintează cu mare succes Hapurile de Catramină.

De vânzare la Drogheria Centrală M. Stoenscu, Str. Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezeu” Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, București și la toate farmaciile din țară.

Se vinde cu 2 Lei și 95 bani cutia. — Patru cutii, cari se vënd numai cu lei 10.95, sunt destule pentru o cură completă.

Toate cutiile ce nu vor avea pe din atară pecetea administr. ziarului „Universul” și pe dinauntru o instrucție în românește, tot cu pecetea ziarului „Universul”, se vor refuzaca falsificate.

AVIS PENTRU D-III CONSTRUCTORI de CASE și PROPRIETARI

ATELIER DE ORNAMENTE DE IPSOS

IMPREGNAT și de CIMENT

JOSEF FAUST

DECORAȚIUNI DE FAȚADE și ODĂI.

BUCUREȘCI

STR. BATERIILOR No. 25.

EFACTUEAZĂ (CASA PROPRIE)

COMANDE ȘI DIN PROVINCIE PROMPT ȘI CU PREȚURI MODERATE.

PENTRU BOLNAVI DE PLĂMANI

CASA de SANATATE a D-rului BREHMER

GOERBERSDORF, SILESIA

RECUNOSCUT de 40 de ani cu succese STRALUCITE

Medic-șef Dr. ACHTERMANN, elev al lui Brehmer

Prospecte ilustrate GRATIS prin Administrațiunea Casei de Sănătate

Toate boalele secrete

LA BĂRBAȚI ȘI FEMEI

— vindecate în câteva zile —

Un medicament declarat de toți marii medici din lume ca cel mai bun în vindecarea a ori-ce fel de boale secrete la bărbați și femei, și care nu produce greață, nu strică pofta de mâncare și nu are nici un gust rău, este Extractul de Gopalină și Pariglină al d-rului Thorn, din Londra, aprobat de consiliile sanitare superioare din România și Italia, și preparat în marele stabiliment chimic al d-rului Bertelli din Milan.

Acest extract vindecă în 36 ore sclanamente noi și în câteva zile cele mai vechi și mai rele boale la bărbați și femei, precum: Blenoragie, fluorile albe, boalele uretrale și uretrine, restrângerile uretrei, durerile de spată și de ri-nicht, iritațiile uretrei, ale bășicel, ale uterului, catarul bășicel, boala de peatră, erupțiunile scorbutice, oprirea și năstăpânirea urinei, etc.

Intrebuintarea este lesnicioasă și se poate ține în cel mai mare secret.

Expedierea se face cu cea mai mare discrețiune. — Un vas cu instrucțiune în românește costă 6 lei 50 bani.

De vânzare la drogheria Centrală Mihail Stoenscu, farmacist, strada Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumnezeu”, Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară.

Toate borcanele ce nu vor avea pe din-afară pecetea administrației ziarului „Universul” și pe d'inauntru o instrucțiune în românește tot cu pecetea ziarului „Universul”, se vor refuza ca falsificate.

GRADINA

ELISEUL „LUTHER”

De la 1 Mai corent, va avea loc în fic care seară Concert Muzical, executat de fanfara regimentului Mihail Vi-teazul No. VI, sub dirigearea d-lui Cap-el-maistru Weinert.

Onor. public va gusta berea cea mai excelentă. Măncări reci și diferite distracțiuni.

Tramcare vor circula între Sf. Gheor-ge și grădina „Luther”.

887.—(90) ADMINISTRAȚIUNEA.

JUCĂRII DE COPII

La administrația ziarului „Universul”, str. Brezoianu No. 11, a sosit un mare asortiment de jucării pentru copii care se vinde cu 30 la sută mai eștin de cât ori.

Toate boalele

— de ficat, stomac și inimă —

se vindecă întrebuintându-se Hapurile vegetale indiane precum și Amar Indian ale D-rului W. SIMON, preparate în marele stabiliment chimic al D-rului Bertelli, din Milan. Aprobate de consiliile sanitare superioare din România și Italia.

Afară că vindecă gâlbănarea, atacurile de ve-nin, colica epatică, tumorile la ficat, inflama-țiunea splinei, incuierea de tranși, disenteria, gastritele catarale, indigestiunile și nepofta de mâncare, durerile de stomac, durerile de cap, boalele uterine, încetarea periodului, period puțin și întârziat, periodul cu durere, panglică, slăbirea vederii provenind din alterația sânge-lui și ficatului, nevrosele, palpitațiile de inimă și idropisia. Hapurile vegetale indiane și Amarul Indian sunt și cel mai bun curățător al sângelui stăruit, în urma boalelor ficatului sau ale efec-telor de microbi și miasme palustre (băltoase).

Pilulele indiane costă lei 2-80 și Amarul Indian lei 3.

De vânzare la drogheria centrală Mihail Stoenscu, farmacist, strada Academiei No. 2, București, și la farmacia „Ochiul lui Dumne-zed”, Victor Thüringer, Calea Victoriei No. 154, precum și la toate farmaciile din țară.

Cutia adevăratelor Hapuri indiane și flaconul cu Amar indian vor avea o instrucție în limba română și vor purta pecetea administrației ziarului „Universul”. Toate aceste medicamente care nu vor avea instrucțiunea cu pecetea ziarului „Universul”, se vor considera ca falsifi-cate, prin urmare nu se poate garanta efectul lor.

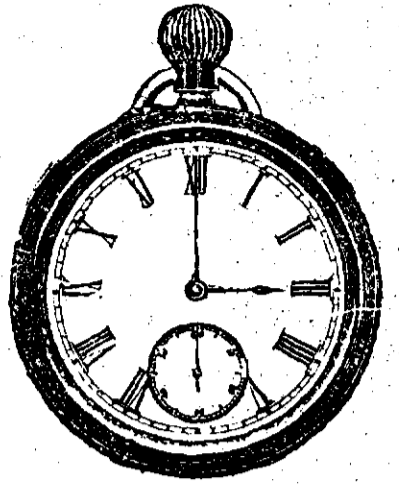
Apa de Genova

premiată cu 23 medaliilor la expozițiile naționale și internaționale. Două sau trei picături din această minunată apă, turnate pe o batistă, dau un miros foarte plăcut și foarte suav. Cu opt sau zece picături într-o jumătate pahar de apă, spălându-se gura, risipește mirosul urit, curăță dinții și întărește gingiile. Cu două lingurițe în două pahare de apă, spălându-se cine-va de două ori pe zi, întărește vederea, conservă, întărește și reîn-floreste esențială cărnurile și curăță pielea, face să dispară bucele accidentale și ori-ce pete precum și încrețiturile feței. Pentru băi, o sticlă din această apă întărește corpul, face să dispară ardoarea și ariditatea pielii, mâncărimea, distruge ori-ce urât miros al nădușelei și produce o stare de bine neexplicabilă. Flaconul mie lei 1.60; mijloci lei 2.65 și mare lei 5.— De vânzare la adm. ziarului „Universul”, Str. Brezoianu No. 11, Bucu-resci și la depozitele de ziare din Craiova, Iași, Braila și la Galați.

MARE DEPOZIT DE CEASOARNICE

DE NECREZUT!!

Ne mai pomenit de eștin!!

Prețuri de fabrică

Ceasoarnice pentru bărbați

- Coasoarnice americane de nichel, pentru buzunar (remontoir) 4.90
- Ceasoarnice remontoir de nichel, mergând 32 ore, cu Lei . . . . . 10, 8.50 și 6.70
- Ceasoarnice remontoir cu un capac de metal soarel, aurite cu aurul cel mai fin și frumos gravate. Nici o deosebire de un ceasornic de aur în valoare de lei 150. Costă numai 9.90
- Aceleași ceasornic cu 2 capace 13.50
- Ceasornic remontoir de oțel oxidat (negru) cu un capac 11.50
- Aceleași ceasornic cu 2 capace (noutate) 14.50
- Ceasornic remontoir de argint fin cu 1 capac 11.50
- Aceleași ceasornic remontoir de argint fin cu 2 capace 14.50
- Coasornic remontoir de argint cel mai fin cu 2 capace (encre) . . . . . 16.—
- Ceasoarnice mari encre, de precizieune, de nichel, cu un capac, potrivit pentru funcționari și mai cu seamă pentru mașinistii de la căile ferate 17.50
- Aceleași ceasornic de oțel oxidat (negru) 19.50
- Ceasornic chronometru naval, de precizieune, adevărat Roscoff, de metal oxidat (negru), care se vinde cu 35 lei, numai 21.50
- Ceasornic-calendrar remontoir (encre) de oțel oxidat, indicând orele, minutele, se-cundele, zilele, lunile, în câte avem ale lunii și fazele lunare, bucata, în loc de 32 lei cum s'a vindut până acum, numai 25.90
- Frumoase ceasoarnice remontoir (encre) cu 2 capace, de aurul cel mai fin ga-rantat, bucata cu lei 69 și 90 bani, lei 76 și 92.—
- Ceasoarnice remontoir encre cu 3 capace, de aurul cel mai fin garantat . . . . . 99.—

Ceasoarnice pentru Dame

- Ceasoarnice remontoir de metal oxidat (negru) 13.50
- Ceasoarnice de metal oxidat (negru), cu ornamente aurite 14.50
- Ceasoarnice remontoir cu 1 capac de argintul cel mai fin . . . . . 14.—
- Aceleași ceasornic cu 2 capace 15.50
- Ceasoarnice remontoir cu 2 capace de metal soarel, aurite cu aurul cel mai fin, (o adevărată noutate), nici o deosebire de un ceas de aur adevărat în valoare de 150 lei. Bucata numai 16.50
- Aceleași ceasornic cu un capac . . . . . 14.—
- Ceasornice remontoir cu 2 capace de argint, aurite cu aurul cel mai fin, frumos gravate, în loc de 21 lei cum s'au vindut până acum, numai cu 18.50
- Ceasornic-brățară remontoir de argintul cel mai fin, alb sau oxidat, ultima noutate . . . . . 33.—
- Ceasornic remontoir de aurul cel mai fin garantat, cu 2 capace, frumos gravat, Bucata . . . . . Lei 33, 47 și 59.—
- Ceasornic remontoir cu 3 capace, aurul cel mai fin, frumos gravat . . . . . Lei 52 și 79.—
- Frumoase și elegante ceasoarnice (chata-laines-broche) de aur fin smălțuit și cu broșă tot de aur fin smălțuit, ultima noutate . . . . . 92.—

Ceasoarnice deșteptătoare pentru masă

- Frumoase ceasoarnice de masă, cu deșeptător (Baby) 4.80
- Frumoase ceasoarnice cu deșteptător cu piciorul și cutia cu reliefuri nichelate și aurite, admirabilă podoabă pentru masă, numai Lei 6.50
- Ceasornice de masă cu deșteptător, de lemn sculptat, înălțime 35 centimetri. Aceste ceasornice sunt o adevărată podoabă pentru un salon. Nici cu 30 lei nu se pot cumpăra în România asemenea ceasornice. Nof le vândem numai cu 13.50
- Frumoase lanțuri de oțel pentru ceasoarnice, 70 bani bucata.
- Aceleași lanțuri aurite sau argintate 90 bani.
- Alte lanțuri mai fine cu lei 1.20, 1.50, 2 lei până la 4 lei și 95 bani bucata.

De vânzare la administrația ziarului „Universul” str. Brezoianu No. 11, București.

N. B.—Toate ceasoarnicele noastre înainte de a fi puse în vânzare, sunt reparate de unul din cei mai buni ceasornicari adus de noi într'adin din Geneva (Elveția); prin urmare putem garanta de mersul foarte regulat.

La administrația ziarului „Universul” se repara și ori-ce ceasoarnice cu 30 la sută mai eștin de cât ori-unde.

Coșulețe

de ori-ce mărime, foarte elegante, serviriul de mâncare, de voiajului coșulețe pentru aruncat hârtie, pentru pus pâine la masă și altele. — De vânzare la adm. ziarului „Universul”, Str. Brezoianu No. 11, București.